

jeg ikke gjorde Forslag til Nedsættelse af et Udvalg, ligesom jeg heller ikke har stillet noget Vædringsforslag til denne Behandling. Da der imidlertid alligevel er fremkommet et Vædringsforslag, som tillige klart og tydeligt udtaler de Ansættelser, jeg selv udtalte under Sagens første Behandling, skal jeg naturligvis støtte det. Jeg troer, at den høitærede Justitsminister i det andet Thing har meent, at det ikke vilde være heldigt, naar det blev bekendt iblandt Fangerne, at det var nødvendigt at indhente deres eget Samtykke for at overføre dem fra de nuværende Forbedringshuse til Enkelt-Cellerne, da det jo undertiden kunde være muligt, at netop de Fanger, som man helst ønskede overflyttede til Cellerne, kunde være dem, der modsatte sig det, — saaledes var om trent den ærede Justitsministers Uttringer. Jeg kan nu ikke forstaae, hvorfor Fangerne ikke måae kjende deres Ret. Staten har vistnok berøvet Fangerne, paa Grund af deres Forbrydelse, deres Frihed og tillige det, at kunne sige, jeg er en ærlig Mand — de aller største Goder, som Statsborgeren har — men den Ret beholde Fangerne dog tilbage, at de kunne fordrø at blive straffede paa den Maade, der nu i en uendelig lang Række har været den gjældende. Jeg kan ikke samstemme med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) i, at det kunde ligge i det Udtryk, at den Dømtø skal behandles i Straffeanstalten, at, naar han kun behandlede der ad de Bete, som man ansaae hensigtsmæssige til hans Forbedring, saa kunde det være ligegyldigt, paa hvilken Maade han behandlede. Dette kan umuligt være Tilfældet; thi fastholdt man denne Tanke, var der jo ikke Noget til Ginder for, at man kunde idømme en Fange Bånd og Brød-Straf, Krumslutning, o. s. v., naar man antog, at hans moraliske Forbedring der ved opnaaedes paa en bedre og mere hensigtsvarende Maade. Det vil ogsaa sees af det Skrift, som, saavidt jeg erindrer, tidligere er blevet omdeelt til Rigsdagens Medlemmer, angaaende Cellesystemet, at adskillige af de nuværende Fanger her i Arristerne udtrykkelig have forlangt sig indsatte i Cellerne, fordi de derved bleve unddragne fra de Andres Paavirkning, ja maaskee fra deres

Mishandling, et Motiv, som i ethvert Tilfælde bør respecteres. Jeg maa derfor, ligesom den første ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet, slutte mig til de Vædringsforslag, som foreligger, da jeg troer, at de indeholde en bilig og en nødvendig Tilføjning til Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing. Jeg seer, at man i det af mig tidligere omtalte Skrift har kaldt den Bestemmelse, som blev tagen i Frankrig i Aaret 1848, nemlig, at alt Arbeide skulde være formeent Fanger, der henstode i Celler, en affindig Bestemmelse; hvorimod Forfatteren — Overfængelsesinspectøren — ikke har tilladt sig nogen Meningsyttring med Hensyn til den senere Bestemmelse, som jeg ogsaa har omtalt, hvorved man indfører Deportation istedet. Dette er vel en Følge af, at den første Bestemmelse blev tagen af en allerede styrtet Regjering, hvorimod den sidste Bestemmelse er tagen af den nuværende Regjering, hvortil der altsaa maa tages tilbørligt Hensyn. Hvad forøvrigt Sagen selv angaaer, da skal jeg, som sagt, slutte mig til de Vædringsforslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund).

Schiern: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning i Anledning af hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage). Naar denne ærede Rigsdagsmand udtalte, at man ved den idømte Straf tilstodte Forbedring, da skal jeg dertil bemærke, at han vistnok ligesaa godt som jeg veed, at man ved Siden af denne Forbedringstheori tillige har opstillet baade Afstræffelses- og Øjengjeldesstheorien som dem, der egentlig skulde afgive Grunden til Straffen. Og man kan, naar man vil holde sig til disse Theorier, komme til modsatte Resultater, idet man jo til Exempel kan sige, at en Forbryder maaskee slet ikke vilde have begaaet den Forbrydelse, der har bragt ham i Fængsel, dersom han kunde tænke sig, at han vilde blive idømt en anden Straf for den af ham begaaede Forbrydelse end den, der bestod, da han begif den. Jeg troer derfor, at man her ikke skal gaae tilbage til Straffetheorierne, men holde sig til Dommene, og derfor vogte sig for at forandre